

ΓΕΛ ΚΡΕΣΤΕΝΩΝ

Απόδοση αποσπάσματος του ποιήματος

«ΩΔΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ»

Ο σκληρόκαρδος Θεός Χειμώνας	1
Έφυγε πια από το πολύ υψηλό Ημισφαίριο του γεμάτου με ανέμους Πάνω σε απάτητα (ακατοίκητα) του Βόρειου πόλου	
Μακριά και πολύ ψηλά βουνά	5
Τον κρυσταλλωμένο (παγωμένο) και μεγάλο θρόνο Έστησε εντελώς άγριος. Εκεί, ο Βοριάς που «σπέρνει» τον τρόμο (ο τρομοκράτης), Ο πολύ δυνατός και ορμητικός, Τρεχάτος φεύγει, φυσάει, σφυρίζει,	10
Δυνατά μουρμουρίζει και φυσάει Εκείνο τον Άνεμο που προκαλεί πολλές φορές' Που όλα τα ξεραίνει και τα καταστρέφει, Που ξεριζώνει και καταστρέφει τα δέντρα.	14
Ο Ήλιος ήδη με τα χρυσαφένια του μαλλιά, Διερχόμενος (έφιππος) πάνω σε θεϊκό άρμα με διαμαντένιους τροχούς, Και λαμπερό σαν τον χρυσό	15

Σαν κάποιος βασιλιάς λαμπρός και μέγας	
Πάνω στον θρόνο, (γεμάτος) με καλή φήμη (ένδοξος)	
Έτσι φαίνεται τώρα πάνω στην άμαξα σαν ηνίοχος ή πολεμιστής	20
Και διατρέχει την πιο ευθεία οδό, από ψηλά την ουράνια,	
Διασκορπίζοντας τα πυκνά σύννεφα	
με τα μακριά του δόρατα που βγάζουν φωτιά. (...)	24
Η γη ολόκληρη χαίρεται, γελάει	29
Άνθη κάθε λογής γεννάει και τρέφει, Και δίνει μεγάλη χαρά στις καρδιές των ανθρώπων. (...)	31
Ζέφυρος πάλι, ο θριαμβευτής,	46
Εναντίον του Βοριά του σκληρότατου, Τους θνητούς ανθρώπους αναζωογονεί Με την αύρα του που φέρνει ζωή.	
Βλέπω με τα μάτια μου	50
Τον Θεό αυτόν τον ευεργέτη Με φωτεινά φτερά πρώτα Να κινείται πάνω στα τριαντάφυλλα Έπειτα παίρνοντας όλη την ευωδιά τους Να σπεύδει γρήγορα με τον άνεμο	55

Προς τις Νύμφες και τις Δρυάδες	
Και να χορεύει μαζί τους	
Με τα πόδια τους από κάθε λογής φτερά. (...)	58
Λοιπόν, σωπάστε, γενναία,	86
Παιδιά Του Φοίβου (Απόλλωνα) που φέρει λαμπρό τόξο!	
Οι Μούσες ταιριάζει του Ελικώνα	
Της Άνοιξης τα κάλλη να τραγουδήσουν επάξια.	89